supradicta capella Deo dicata in honorem Ss. Luciae et Rufinae in Portu exstante, ad novam Ecclesiam Deo in honorem Sacrorum Cordium Iesu et Mariae in loco *La Storta* cito dicandam, quae proinde Ecclesiae Cathedralis Portuensis et Sanctae Rufinae titulo in perpetuum fruetur necnon omnibus iuribus, privilegiis, et praerogativis quae huiusmodi ecclesiis iure competunt.

Quibus super omnibus Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XII praesens iussit edi Consistoriale Decretum, perinde valiturum ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent.

Ad haec autem exsecutioni mandanda delegat praefatum Cardinalem* Episcopum Portuensem et Sanctae Rufinae, eique tribuit facultates adì effectum necessarias et opportunas etiam subdelegandi quemlibet maluerit virum ecclesiasticum in dignitate constitutum.

Datum Romae, ex Aedibus S. Consistorialis Congregationis, die 7 Martii anno iubilari 1950, in festo S. Thomae Aquinatis.

£g Fr. A. I. Card. **PIAZZA**, Ep. Sabinen, et Mandelen., *a Secretis.*

L. S.

I. Ferretto, *Substitutus.*

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE ECCLESIASTICIS OFFICIIS ET BENEFICIIS CANONICE INSTITUENDIS SEU PROVIDENDIS.

Catholica Ecclesia, ex ipsius Christi institutione est perfecta Societas hierarchice constituta, cuius plenum et supremum regimen ac iurisdictio est penes Romanum Pontificem, beati Petri Apostoli in primatu successorem. Quapropter nemo in ecclesiastica officia et beneficia se immitti nec alios immittere praesumere potest, sine legitima canonica institutione seu provisione.

Genuinam de hac re iuris canonici normam iam recolebat prima regula iuris in VI : « Beneficium ecclesiasticum non potest licite sine institutione canonica obtineri ». Et Concilium Tridentinum decrevit : ((eos, qui tantummodo a populo aut saeculari potestate ac magistratu

vocati et instituti ad haec ministeria exercenda adscendunt, et qui ea propria temeritate sibi sumunt, omnes non Ecclesiae ministros sed fures et latrones, per ostium non **Digressos,** habendos esse» (cap. IV, sess. XXIII de reform.). Quin imo eadem sancta Synodus definivit: « Si quis dixerit ... eos qui nec ab ecclesiastica et canonica potestate rite ordinati nec missi sunt, sed aliunde veniunt, legitimos esse verbi et Sacramentorum ministros, anathema sit » (Ibid. can. VII ; cfr. quoque Syllab. Pii Pp. IX, n. 50).

Praeterea haec eadem principia sanxit Codex iuris canonici, statutis quoque poenis contra transgressores (cfr. cc. 2331, § 2; 2334, l°-2°; 147, § 1-2; 332, § 1; 2394).

Ad eadem sacrosanta principia magis sarta tectaque servanda, simulque ad praecavendos abusus in re tanti momenti, Sanctissimus Dominus Noster Pius Pp. XII statuere dignatus est :

In excommunicationem speciali modo Sedi Apostolicae reservatam ipso facto incurrunt :

1) qui contra legitimas ecclesiasticas Auctoritates machinantur aut earum potestatem quomodocumque conantur subvertere;

2) qui ecclesiasticum ofiicium vel beneficium vel dignitatem sine institutione vel provisione canonica, ad normam sacrorum Canonum facta, occupat vel in eadem sinit illegitime immitti, vel eadem retinet ;

3) qui in criminibus nn. 1 et 2 declaratis quovis modo, directe vel indirecte, partem habent.

Quibusvis non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, die 29 Iunii 1950.

I. Card. **BRUNO,** *Praefectus.*

L. © S.

P. Roberti, *a Secretis.*